

Köszöntés: Kegyelem nekünk és Békesség Istentől a mi Atyánktól és az Ő egyszülött Fiától a Mi Urunk Jézus Krisztustól.

Olvasmány: 3 Móz1-15 Mózes pedig apósának, Jetrónak, Midján papjának a juhait legeltette. Egyszer a juhokat a pusztán túlra terelte, és eljutott az Isten hegyéhez, a Hórebhez. [2Móz 17,6; 1Kir 19,8](#)

2 Ott megjelent neki az Úr angyala tűz lángjában egy csipkebokor közepéből. Látta ugyanis, hogy a csipkebokor tűzben ég, de mégsem ég el a csipkebokor. [ApCsel 7,30-34](#)

3 Akkor Mózes ezt mondta magában: Odamegyek, és megnézem ezt a nagy csodát: miért nem ég el a csipkebokor?

4 Amikor az Úr látta, hogy odamegy megnézni, megszólította őt Isten a csipkebokor közepéből, és ezt mondta: Mózes! Mózes! Ő pedig így felelt: Itt vagyok!

5 Isten ekkor azt mondta: Ne jöjj közelebb! Oldd le sarudat a lábadról, mert szent föld az a hely, ahol állsz!

6 Majd ezt mondta: Én vagyok atyádnak Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene. Ekkor Mózes eltakarta az arcát, mert félt rátekinteni az Istenre. [1Móz 12,1; 26,3-5; 28,13-15; 46,3-4](#)

7 Az Úr pedig azt mondta: Megláttam népem nyomorúságát Egyiptomban, és meghallottam segélykiáltásukat a sanyargatók miatt, mert ismerem fájdalmukat.

8 El is megyek, hogy kimentsem őket Egyiptom kezéből, és elvigyem őket arról a földről egy jó és tágas földre, tejjel és mézzel folyó földre: a kánaáni, a hettita, az emóri, a perizzi, a hivvi és a jebúsi nép helyére.

9 Bizony, eljutott hozzám Izráel fiainak segélykiáltása; látom is, hogy mennyire sanyargatják őket az egyiptomiak.

10 Most azért menj! Elküldelek téged a fáraóhoz: vezesd ki népemet, Izráel fiait Egyiptomból!

11 Mózes azonban ezt felelte erre az Istennek: Ki vagyok én, hogy elmenjek a fáraóhoz, és kivezessek Egyiptomból Izráel fiait?

12 De Isten azt mondta: Bizony, én veled leszek! Ez lesz annak a jele, hogy én küldelek: Amikor kivezeted a népet Egyiptomból, ennél a hegnél fogjátok áldozattal szolgálni az Istent.

13 De Mózes azt felelte Istennek: Ha majd elmegyek Izráel fiaihoz, és azt mondom nekik: atyáitok Istene küldött engem hozzátok, és ők megkérdezik tőlem, hogy mi a neve, akkor mit mondjak nekik? [2Móz 6,2-3](#)

14 Isten ezt felelte Mózesnek: Vagyok, aki vagyok. Majd azt mondta: Így szólj Izráel fiaihoz: A „Vagyok” küldött engem hozzátok.

15 Még ezt is mondta Isten Mózesnek: Így szólj Izráel fiaihoz: Az Úr, atyáitok Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene küldött engem hozzátok. Ez az én nevem mindörökre, így szólítsatok engem nemzedékről nemzedékre!

Alapige: Márk 2, 18-22 János tanítványai és a farizeusok tartották a böjtöt. Odamentek Jézushoz, és megkérdezték tőle: Miért böjtölnek János tanítványai és a farizeusok tanítványai, a te tanítványaid pedig miért nem böjtölnek?

19 Jézus ezt mondta nekik: Vajon böjtölhet-e a násznép, amíg velük van a vőlegény? Addig, amíg velük van a vőlegény, nem böjtölhetnek.

20 De jönnek majd napok, amikor elvételük tőlük a vőlegény, és akkor azon a napon böjtölni fognak.

21 Senki sem varr foltot új posztóból régi ruhára, mert a toldás tovább szakítja, az új a régit, és még nagyobb lesz a szakadás.

22 És senki sem tölt újbort régi tömlőbe, mert szétrepeszti a bor a tömlőt, és tönkremegy a bor is, a tömlő is; hanem az újbor új tömlőbe való.

Kedves Testvérek!

Bár még nincs itt a böjt ideje, de mégis nagy kérdés, hogy milyen idő van, nemcsak hogy milyen az időjárás, hanem hogy milyen időszakban vagyunk. Hogy minek van itt az ideje. Januárban sokan tesznek valamilyen fogadalmat, hogy elkezdenek lefogyni, vagy kevesebbet isznak alkoholt, vagy egészségesebben élnek s még sorolhatnánk. Mások sokat terveznek s gondolkodnak azon, hogy miként kellene befektetni, hogy mik lesznek a választásokon idén a világban, hogy merre alakulnak a háborúk, a klíma, és még sok-sok kérdés, ami feszíti az emberiséget.

S hogy jön ez ide? Jézust kritizálja az akkori vallási elit, hogy mégis miért nem böjtölnek az ő tanítványai.

S Jézus reakciója, hogy azért, mert nem annak van itt most az ideje. Megváltoztak a keretek. Az Ő megérkezésével megváltoznak a keretek és a rendszer, amelyben a hit megélése zajlik. S a tanítványok ezért fognak örülni és ünnepelni.

Jézussal megváltozik sok minden. Új irány jön, újra alakul a kapcsolat az Isten és ember között. S ennek van az ideje.

S amikor ezt végig gondoljuk, akkor talán másmilyen lesz a 2024-es év is. Mások lesznek a keretek, mások lesznek a határok.

S erről szépen jelez nekünk ez a kép a régi meg az új posztóról, a régi tömlőről meg az új borról. Ehhez tudnunk kell, hogy akkoriban még nincs fejlett szövéstechnológia, s az anyagok is egyszerű természetes anyagok.

Ugyanúgy a bornál is. A bort vagy agyagkorsókban tartották, vagy állati bőrökben, tömlőkben, amik egy idő után megkeményedtek.

Csakhogy az új bor az forr. Ugye a murci, a sturm. Az még nincs készen. Az első században nincsen még olyan technológia, mint manapság. S az ilyen új bor szétveti a régi tömlőt, mert az nem bírja a bor tágulását.

Drága Testvérek változik a világ, s változnak a keretek is sokszor. Változnak a kihívások s néha a feladatok is, akár az egyházban is. Én ezzel napról napra találkozom a hittanórákon. Hogy ami érdekes volt az én ifjúságomban, vagy pár éve, az a gyerekeknek már lejárt lemez, s el kell magyarázni, hogy miről volt szó. Mert folyamatosan zajlik a világ s változik sok olyan pont, sok olyan elem, ami az életünket érinti. Akkor is hogyha vannak stabil, állandó és meg nem kerülhető dolgok.

S hogy egészen konkrét legyek. A hit, a keresztyénség, s annak kultúrája is mennyit változott és változik. Nyelvektől, hatásoktól, korszakoktól, technológiai fejlődéstől függően mennyire más egy-egy felekezet vagy egyház élete. A másabb mint ezelőtt száz vagy kétszáz évvel. Hogy ami elképzelhetetlen volt, vagy éppen egyértelmű, az most már másként van, mert végig gondoltuk, hogy ennek nem biztos, hogy helye van, vagy mert kikopott. S ebben nagyon fontos észre vennünk, hogy milyen hatások érték s érik a keresztyénséget. Nemrég beszélgettünk róla egyik gyülekezeti taggal, hogy mikor ő felsőőriként először volt Voralbergben, az ottani reformátusoknál, akkor megdöbbsent, hogy mennyire más a reformátusság ott, mint itt nálunk. S nemcsak a magyar nyelv miatt.

Vagy hogy a magyarra kitérjek. A múlt héten január 22-én volt a magyar kultúra napja, mert ekkor fejezte be a Himnuszt Kölcsey Ferenc Szatmárcsekén. Aki egyébként egy református ember volt. De érződik a Himnuszon s az ő írásain is az a kor, amelyben élt. Az a műveltség, amit a Debreceni Református Kollégiumban is megszerzett. A görög olvasmányok, a társadalom kérdései, amik foglalkoztatták. De a magyar kultúra sem állt meg ott, a 19. században. A magyar kultúra sem csak valami egyszer lezárult és vége van, hanem alakult, fejlődött s a mai napig is fejlődik. Egy dinamikus élő létező. Ha zenét, filmet, könyvet nézünk, akkor is látunk új hangokat, ötleteket, inspirációkat.

De elég, ha csak Felsőőriben nézünk szét, hiszen a mi színjátszó körünk is másfajta darabokat játszik manapság, mint 30 éve, hiszen másabb a társadalom.

Új bor. Új tömlő.

S milyen jó, hogy amikor jön valami újdonság, akkor ezt fogadhatjuk azzal a szabadsággal, hogy Jézus Krisztus kísér minket a Lélek által. Hogy annak van itt az ideje mindig, hogy Ő a Lélek által velünk van. Támogat, elkísér. S ez nemcsak valami szép mondat, hanem ha tényleg éljük ezt, akkor akár a legnehezebb időkben s a legnagyobb örömeinkben is élhetünk ezzel a hittel és tudattal. Akkor ápolhatjuk a régit és fogadhatjuk az újat is ezzel a hittel és tudattal. Krisztusban szabadsággal. Felszabadító hittel élhetünk. Óriási dolog ez, amire mindig emlékeztetni kell magunkat.

Azaz élhetünk az újjal, használhatjuk a vívmányait, s kritikusan rákérdezhetünk arra, hogy hasznos, kell-e s hogy egyáltalán hogyan épül be az életünkbe.

Protestáns, református szabadsággal állhatunk ehhez. Mint ahogy a hit fejlődéséhez és a hitélet alakulásához is. Nem félelemmel, hanem szabadsággal Krisztusban. Hogy lehet új tömlőt készíteni, hogy lehet új ruhát készíteni. Nem a régit kidobva, hanem mindent a helyén kezelve. Mert megvan az ideje mindennek. Krisztussal társaságban ápolhatjuk a régit, s fogadhatjuk az újat. Kritikával és gondolkodva, de szabadsággal és örömmel is. Krisztussal társaságban. 2024-ben is. Ámen.

Isten gazdag áldását kívánva szeretettel,

Kádas Richárd László